

Štvrtá adventná nedeľa C

Lk 1, 39 - 45

22. december 2024

Milé sestry a bratia v Kristovi,

Ak sa nemýlim, dnešný deň je najkratší v celom roku a rovnako na adventnom kalendári nám už zostávajú neotvorené len posledné dvojce dvierka.

Tak, či onak, dnes sme počuli v evanjeliu o dverách, ktorými v dome Alžbety vstúpila do jej príbytku jej príbuzná Mária - podobne ako ona v požehnanom stave - a počuli sme, ako domácu pani pozdravila pozdravom pokoja. Len čo Alžbeta začula Máriin pozdrav, dieťa v jej lone sa zachvelo a naplnil ju Duch svätý.

Zaiste - tieto texty nie sú správami, ako sme na ne zvyknutí v novinách či v dnešnom spravodajstve. Skôr vyjadrujú presvedčenie, vieru prvotnej cirkvi. Presvedčenie písané z pohľadu toho, čo prítomní mohli zažiť v osobe Jána Krstiteľa, Ježiša Krista, aj oboch ich matiek. Zakúsili ich ako tých, ktorí prinášajú svetu nový pokoj, nový záblesk božieho kráľovstva, uvedomovali si úlohu aj ich matiek v tomto diele.

Aká bola ich úloha? V čom spočíval ich prínos, v čom boli obe nápomocné dielu spásy, dielu, ktoré prinieslo nový pokoj celému svetu? Pokúša sa to vyjadriť dnešný úryvok evanjelia. Máriin pozdrav naplnil Alžbetu takou radosťou, že sa zachvelo dieťa v jej lone. Z čoho táto radosť vyplývala? Bola to radosť z Boha, radosť z prítomnosti Boha v živote tých, ktorí dôverujú Bohu, ktorí v živote nehľadajú len sami seba, ale toho, ktorý je svorníkom celého života. Hľadajú Boha, ktorý dáva možnosť zakotviť život v ňom, v ozajstnej hĺbke bytia. Psychológ Gustav Jung hovorieval, že po zakotvení v Bohu podvedome túži každý človek. V tomto ohľade je ťažko hovoriť o veriacich a neveriacich. Bez ohľadu na to, aká je jeho viera, v akého Boha verí, nakoľko túto vieru aj vyjadruje navonok. Aj keď treba ale povedať, že u niekoho skutočnú vieru nahrádza náboženský fanatizmus, alebo negatívna nábožnosť - zneužívajúca, ktorá sa zakladá na pocitoch viny a povinností.

Alžbeta vo svojej príbuznej Márii cítila ozajstné dôverné zakotvenie života v Bohu. Cítila, že Mária nielen dôveruje Bohu, ale Boh je s ňou a to aj vtedy, keď všetky otázky v jej živote ešte nie sú zodpovedané. Keď Mária ako mladé dievča bola ešte sama v rozpakoch a plná otázok, ktorým nerozumela. Preto Alžbeta vyslovila svoj chválospev Márii - „Požehnaná, si medzi ženami a požehnaný je plod tvojho života...“ To sú slová, ktoré na celom svete denne opakujú milióny kresťanov. Milióny tých, ktorí sa od Márii tiež učia dôvere v život, dôvere v Boha.

Nielen Mária oplývala ozajstnou duchovnou radosťou, ale aj jej príbuzná Alžbeta. Aj Alžbeta dôverovala Bohu, že cesta na ktorú Boh volá jej syna Jána bude síce ťažká, ale zároveň aj cesta požehnaná. Preto sa Ján Krstiteľ i samotný Ježišv mohli narodiť v tejto atmosfére dôvery v Boha, dôvery v základ života.

Je dobré, keď vieme mať takúto dôveru v život, dôveru v Boha. Keď ju vieme aj odovzdaťaj ponad jednotlivé generácie. Keď ju vieme odovzdať ako niečo, čo je zakorenené v nás. Nie len ako nejaký dodatočný vonkajší konštrukt, ktorý má zalepiť raz tú inokedy inú medzeru v našom živote. To potom mladí cítia, že to nie je ozajstné, len akási vonkajšia barlička, má poslúžiť, aby prekryla isté bolestivé otázky. Je to potom podobné, ako keď sa ľudia snažia zaplniť svoje životy raz tým, inokedy iným, desiatkami drobných radostí, ktoré sú ako reťaz vytvorená nami, a naoko pôsobia ako kúsky šťastia. No vlastne nedávajú zmysel, sú len na zaplnenie chvíle. Ak naša dôvera v Boha, dôvera s ktorou prekračujeme prah chrámu má len podobu takýchto záplat, potom sa nemôžeme diviť, že mladí o to nemajú záujem, že sa len poďakujú a poberú sa ďalej. Márne potom prikazujeme, márne zápasíme, už len viac prehĺbime ten medzigeneračný rozpor.

Skúsme sa dnes obzrieť, kam sme sa v advente posunuli. Advent bol príležitosťou, aby sme zabudli na to vonkajšie, čo pôsobí len naoko, a čo v nás prehlušuje zápas o skutočný život, Čo nás namiesto skutočného života len pripútava k vlastnému egu. Nadchádzajúce Vianoce nás vedú k tomu, aby sme sa sústredili na srdce. Aby sme ho otvorili pre ozajstného Boha i pre ľudí.

Aby sme otvorili svoje dvere skutočnému Pánovi, tak ako mu ich otvorili Mária s Alžbetou.